

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Vtrum propter extremam conditionem possit fieri separatio. A

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

deliquisse, & non egerit pœnitentiam mulier, sed gium
permanet in fornicatione sua: & viuit cum illa, tur in
vir reuserit & particeps peccati eius. quod si mu serui
lier dimissa egerit pœnitentiam, & voluerit ad vi uitus
rum reuerti, debet recipere peccatricem, quæ pœ quis i
nitentiam egit, sed non sæpe.

De illis, quæ se ante polluerunt per adulterium. na fue

31. quæ. 1. cap. Solet etiam quæri an valeat duci in coniugium, virute
Nullus ex quæ prius est polluta per adulterium. De hoc Leo
conc. Tibur. papa ait, nullus ducat in matrimonium quam pri & coll
ea. 40. polluit adulterio. Item. Relatum est auribus san item e
ctorum sacerdotum, quendam alterius vxorem, uum,
stupro violasse: & insuper mœchæ iuramentū de omne
disse, quod post legitimū mariti mortem si super erit vi
ueniret, duceret in vxore: quod & factum est. Tale uum,

In li. de nup- ergo connubiu prohibemus & anathematizamus uum e
tiis & cōc. c. His aliisq auctoritatibus vetantur in coniugium condit
io de bono. copulari, qui se prius adulterio maculauerūt. Se e i c
coniug. c. 14. contra Aug. ostendit dicens. Deniq mortuo eo c condi
com. 6. quo fuit verum coniugium, fieri potest coniugium d
cum qua præcessit adulterium. Idem, posse fieri ancilla
fane licitas nuptias ex personis licite coniunctis sentia
honesto placito subsequentem manifestum est. coniu

Determinatio.

Sed hæc ultima auctoritas de cōcubinis loqui iungu
tur, perhibens concubinas posse transire ad hon De
stum placitum nuptiarum, si castitatem & fidem Qu
seruare velint. Prima vero auctoritas Aug. de illi
agit, qui de peccato pœnituerunt, & nihil in mori
tem viri machinatæ sunt, nec viuente viro fidei tima s
adulteræ dedit mæchus, quod eam in cōiugio du sumpt
ceret si superueniret. Qui vero hoc faciunt, alii Deus c
præmissis auctoritatibus prohibentur copulari. sum es
SI PRO EXTREMA CONIVNCTIONE si dju
valeat vxor separari à viro, & econuerso. maner
DISTINCT. XXXVI. andu
N Vnæ de cōditione videamus an valeat coniu
giu

lier, sed quum diuidere? Ad quod dicimus quia non negatur illa, ut ingentia posse nubere seruo: sed si nescitur esse et si mutuus seruus conditionis, libere potest dimittri cum servit ad viuitus eius fuerit depræhensa, secundum illud. Si ^{In concil. A.} quis ingenuus homo ancillam alterius uxoris accepit, & estimat, quod ingenua sit: si ipsa fœmina. ^{pud. Verm. riam, ca. 6.}

^{m.} I na fuerit postea in seruitutem delecta, si eam à ser-
iugium, virute redimere potest, faciat: si non potest, si vo-
hoc Leo querit aliam accipiat. Si vero ancillam eam scierat
nam pri' & collaudauerat post, eam ut legitimam habeat.
bus san. Item ex eodem. Si fœmina ingenua accepit ser-
vxorem, scies quod seruus esset, habeat eum: quia
entū de omnes unum patrem habemus in cœlis, una lex
si super erit viro & fœminæ. Cum dicitur sciens illum ser-
est. Tale unum, datur intelligi, quod si rescierit illum ser-
izamus unum esse, non cogitur manere cum ipso. Si enim
iugium conditionis dolum patitur, non cogitur adhære-
rit. Se re ei cuius fraude decepta est. Si autem scierit vir-
uo eo conditionem mulieris vel econuerso: non valet
coniugium eam dimittere. Vnde Zacharias papa. Si quis liber
osse fieri ancillam in matrimonio accepit, non habet li-
niuncti sentiam dimitendi eam, si consensu amborum
est. Coniuncti sunt, nisi ob fornicationem. De illis agit
Quibus alterutrius conditio nota est quando con-
is loqui inunguntur.

ad hone- De copula serui & ancilla diuersorum dominorum. B
& fidem Quæritur etiam, si seruus unius ancillam alte-
g. de illius accepit, an sit inter eos coiugium? De hoc est
in mora statutum est. Dictum est nobis, quod quidam legi-
ro fidem sumptio dirimant: nō attendentes illud, Quod
ugio du- sunt, alii Deus coiunxit, homo non separat. Vnde nobis vi-
pulari. sum est, ut coniugia seruorum non dirimantur, et
TIONE si diuersos Dñs habeant, sed in uno coniugio per-
manent Dñs seruant suis. Et hoc in illis obser- ^{Matth. 19,}
vandum est, ubi legalis coniunctio fuit, & per vo-
luntatem Dominorunt. At iēde finem huius capitu-
Kkk 2 li, vbi